

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Krig Kultur og Danmarks

Citation: Larsen, Karl: "Krig, Kultur og Danmark", i Larsen, Karl: *Krig, Kultur og Danmark*, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, 1916, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_17-shoot-idm140615732488576/facsimile.pdf (tilgået 16. oktober 2021)

Anvendt udgave: Krig, Kultur og Danmark

sel netop *skyldtes* hele den store Udvikling, som Holstens Løsrivelse fra Danmark havde skabt. Besynderligt nedslaaende, anskuelige Argumenter!

Og atter maatte jeg bekymret spørge: Men hvad er da Ret? —

Paa ét Punkt syntes der mig dog at maatte kunne opnaas nogen Enighed, det var med Hensyn til det rent *juridiske* Spørgsmaal, der havde ligget Danske og Tyskere imellem, Spørgsmaalet om *Augustenborgernes Arvekrav*.

Paa intet Omraade var dansk Dom mere sikker. Vore fineste Jurister havde frakendt Augustenborgerne hver eneste Stump Ret, den populære Opfattelse havde stemplet dem som perfide Oprørere, jeg kendte fra Drengaaarene Billederne af Prætenderne med Kronen paa Hovedet og Strikken om Halsen; Haan, Spot og Skadefryd havde fulgt dem og deres Skæbne efter Krigen, som det syntes mig, med den mest fuldkomne Ret. Tilsidst havde efter Krigen 64 endogsaa selve de præjisiske Kronjurister stillet sig paa vor Side *mod* Augustenborgerne!

Og hvad hørte jeg nu her i Holsten?

De mest fremragende Jurister og Historikere blandt Tyskerne fandt den juridiske Ret, paa hvilken Augustenborgerne i 1848 tog Kampen op mod Danmarks Konge, uomtvistelig og ganske uanfægtet af Kronjuristernes praktiske Kendelse. I dem, vi danske betragtede som Forrædere, Nemesis havde ramt, saa Tyskerne ægte tragiske Skikkelser: